

21

Nu este important ce
cunoști, ci pe cine cunoști

ADEVĂRATUL MESIA ESTE
RUGAT SĂ SE RIDICE

Despre prejudecata ideologiei

Mike și Brandon povesteau despre profesorii favoriți de pe Morarul Universității Western Posh.

“Îți vine să crezi că îl am pe Standish la Istorie și civilizație?” bombăni Mike. “Tipul ăsta e un nazist! Cel puțin îl am pe Nelson la Literatură comparată.”

“Mda. Eu l-am ales din nou pe Hristos”, zise Brandon.

“Chiar? Și ce curs ține?”

“Păi, pe toate”.

“Cum pe toate?”

“Așa bine”.

“Vă dă multe lucrări?”

“Nu”.

“Trebuie să învățați pe de rost din ce vă predă?” întrebă Mike.

“Nu”, răspunse Brandon.

“Și atunci, ce aveți de făcut pentru tipul ăsta?”

“În esență, doar să-l cunoaștem. Vrea să-l cunoaștem, să știm cine este, de unde vine, și să legăm o relație cu el.”

Greu de imaginat un asemenea învățător, nu-i așa? Și totuși există unul.

Mulți oameni cred în ideea că și creștinismul, asemeni tuturor celorlalte religii ale lumii, este de fapt un sistem de credințe, adică un set de doctrine sau un cod comportamental, în ultimă instanță, o filosofie, o ideologie.

Dar această credință este o prejudecată.

Creștinismul nu seamănă deloc cu budismul, islamismul ori confucianismul. Fondatorii acelor religii spun de fapt, “Acestea sunt învățăturile mele. Credeți în ele și urmați-mi filosofia”. Isus a spus, “Urmați-mă” (Matei 9:9).

Liderii religiilor lumii au spus, “Ce ziceți de învățăturile mele?” Isus a spus, “Cine ziceți voi că sunt?” (Luca 9:20).

Întrebarea pe care și-o pun adepții fervenți ai celor mai multe religii este “Cărei ideologii mă supun și îi urmez?” Întrebarea pe care cei ce pretind că sunt creștini ar trebui să și-o pună este: “Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?” (Matei 27:22).

Creștinismul nu este o religie, ci o relație.

Creștinismul nu este un sistem de doctrine și de credințe, ci are ca element central o Persoană.

Acest lucru este pus în evidență de procesul lui Isus, care a fost unic în felul său. În majoritatea proceselor, acuzatul este judecat pentru ceea ce a făcut, ori Isus a fost pus sub acuzație pentru ceea ce era.

În relatarea pe care Marcu o face referitor la judecarea lui Isus în fața Sinedriului, amintește că au fost câțiva martori mincinoși ale căror mărturii erau contradictorii și neconcludente. Apoi, Marcu notează că “Marele preot l-a întrebat [pe Isus] și l-a zis: ‘Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?’” La această întrebare cu adresă directă la Dumnezeu, cunoscut de evrei și sub numele de Cel binecuvântat, El răspunde, “Da, sunt”.

La acest răspuns, fără a mai aștepta verdictul Sinedriului, marele preot își rupe hainele ca semn al hulei de care s-a făcut vinovat Isus proclamându-se Fiu de Dumnezeu.

Punctul fierbinte al procesului lui Isus l-a constituit practic identitatea Sa — recunoașterea faptului că este cel ce este, iar acest lucru deosebește fundamental creștinismul de alte religii. Nu avem de-a face atât cu o ideologie, ci cu recunoașterea identității lui Isus și cu dezvoltarea unei relații cu El.

Lucrul care oferă credibilitate creștinismului este tocmai persoana lui Isus întruchipat ca Mesia, Fiul lui Dumnezeu și din acest motiv, conflictul Său cu fariseii a fost atât de virulent. Aceștia au crezut că stricta urmare a Legii și aplicarea corectă a principiilor biblice era de cea mai mare importanță. Contrar așteptărilor lor, Isus le-a spus, “Nu, nu acest lucru vă mântuie. Urmarea literei Legii trebuie să fie o consecință a relației voastre personale cu Mine. Împlinirea întocmai a învățăturilor mele, nu va face din voi niște creștini, ci doar relația plină de dragoste cu Mine poate face aceasta”.

Temă de casă

Înfruntă mitul creat de prejudecata ideologică răspunzând următoarelor întrebări:

Citește Matei 26:63–65. Întrebarea marelui preot se referă la ceea

ce făcea sau la ce era Isus? Care a fost răspunsul Mântuitorului? Cum a reacționat preotul?

Citește Marcu 15:37–39. Ce afirmă centurionul roman după ce a asistat la moartea pe cruce a lui Isus? Vorbește oare despre învățăturile sau despre identitatea lui Isus?

Citește Matei 27:41–43. Ce deducem că afirmă Isus despre Sine însuși, potrivit spuselor celor ce îl osândeau?